

Sy-ll spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoł mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwo.č da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłał
Wšědne dny;
Džeň pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ół khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Klě Bóh poda,
Wokřew će. F.

• Sserbske njedzelske łopjeno. •

Budyšćin

25. julija 1926

Bauzen

Čiškč a nakład Šmolerjez knihiczišćezetnje a knihatnje šap. družst. s wobm. ruk. w Budyšćinje.
Wuhadźa łóžbu šobotu a plaćzi běrtlětnje 78 šlotnych pjenježtow.

8. njedzela po šwjatej Trojizy.

Mat. 7, 15—23.

Šhtož chze wjedzecz, kažti Jesuž běšče a šhto wón wučesche, njeh šebi jenož krotke stawy pscheczita, kotrež Jesužowe předowanje na horje wobšamknu. (Mat. 5—7.) Husto šu drje prajili, šo je w tutym předowanju pschemało wo Jesužu šamym rěč, ale w kóždym šlowje jeho šklyšimy. Kóžde šlowo šo na čłowješku dušchu měri a šo do njeje šaschčěpja, dokelž nam pschezo šašo něšcto wot jeho lubosće, šwjatosće a bóšsteje wyškosće pošasuje. Ale tuto předowanje na horje nam tež wopřkuje, kažty dyrbja čzi byč, kotřiz chzedza šo mēchčenjo jeho kralestwa ščinic, kotřiz škuscheja k jeho štadlu. Na tym móžemy šo pruhowacz, hacž šmy hižom tak daloko, šo móžemy šo s dobrym prawom do jeho wučomniłow licžic. A tym, kiž šo pschi tym na wutrobu dyric, jeho šlowa šašo nowu wješkosć dadza: jim pucz pošasuja, kotryž wjedze do Khrustušoweho kralestwa, pošasuja jim wodžerja, kiž dže po puczju přjedny nich. Wěšo „te wrota šu čěžne a tón pucz je wuški.“ Tehodla hladajče šo!

Dobry, prawy wjednik ženje njestomdži naž, hdyž je nam prawy pucz pošasał, tež na štrachi kēžbných čžinic, kotrež móhše nam šnano hrosyč. To Khrustuž tu čžini: hladajče šo.

Štajmy šebi najpřjódzy čžłowjełow psched woczi, kotrymž šo tute napominanje šta. Jesuž tym jo pschwoła, kotřiz běchu k njemu pschichli, šo bychu na jeho šlowa poškučali, w kotrychž woczach běšče praščenje widžecz: „Kač móžu šbóžny byč?“ Tež naž, kiž chzemy po puczju k šbóžnosćzi šhodžic, chze tón Knjes prošyč a napominacz, šo nje-

bychmy prawy pucz šmyšli: „hladajče šo!“ Njepadnje na naž pschi tym kaž hrosa a bojošcz?

Kač někotry šebi myšli, šo je dobry šchescžijan, a šo wješeli, šo je w Knjesu mēr a pokoj ša šwoju dušchu namał. Njeje potom šurowje, šo s tajšeje wješkosće šašo wutorhnyeny šaczucz? nješda šo, jako njemohł nam ženje njemnyleny mēr ša našču dušchu nastacz, jako dyrbjeli šo pschezo šašo na bēženje hotowacz? Temu tak je. Njeh šo hiščeje tak jara próžujemy, po Božich puczach šhodžic a po jeho woli čžinic, tak psches mēru wěštych šo šaczuwacz nje-dyrbimy. Dyrbimy šo hladacz, runjež mēnimy, šo šmy we Bošy derje šchowani. Šchetož wšchelake naž šradžu nabbēhuje, kotrež móže naž wot praweho puczja wotwješč a našchemu štejšchczu k Bohu a našchemu šbožu šchłodžic.

„Hladajče šo šalschnych profetow.“ na šwojim žiwješkim puczju niz jenož wodžerjow ale tež šawjednikow šetkamy. Hižom w čžachu teho Knjesa tajzy wustupichu, šwonkownje mēni kaž jehnjata, kotrež škuscheja k štadlu dobrego paštrja, šnutškwonje pak torhaze wjelki, kiž špytachu štadło rospróšchic. Tež japoschtoł Pawoł njemóže móžnje došč na štrach še štrony tnych pošasacz, kiž šawjedu s šahodnymi rěčemi nje-winojte wutroby. A dženka? Šako prawy profeta je Khrustuž psches lēštotetki do přēdka hladał, hdyž ras praji: „wjele šalschnych profetow poštany a jich wjele šawjedže.“

Dženka je wjele šalschnych profetow, kiž njekhodza k nam we wocznej drascze. Šyle jašnje praja, šo do Boha wjazy njewērja. Khrustuž, Boži šyn, žiwjenje po šmjerczi, Bože šaplaczenie na pošlednim dnju, to wšchitko ša nich njewobšteji. Tuž chzemy šo tež tajkich hladacz, njeh Khrustuž jich

tola lědom mēnjšche. Pšchi tym můžemy tež na tamnych myšlicz, wo kotrychž rěka: „Esu tajzn, kiž so tam a sem do kžěžow šunu“, a tak štašlo rospróšča, kotrež chzjšche so wo točo šwojeho pastyrja šhromadžicž. Hladajcže so! So bychmy tu jašnje widželi, nam tón Knjes pucz pokaže, na kotrymž jich pšnajemy: „na jich płodach dyrbicže wy jich pšnacž.“

To njeje šwonkowny wuspěch, kotryž maja tamni ludžo. To šte ma tola w šwěcže najwjazy pšchwišowariow a pšheczelow. A tež se štkami móža naš runje tak derje šjebacž kaž se šlowami. Ale šalschnych profetow je dženska wšchudzom došč. Šchto pytaja ludžo pola nich? Nowu wuczbu, w kotrejž nohzedža wjazn nicžo mēcz wot nabožiny, Božeho šłowa, Božeho Šyna. „Ja šym waš wušwolil a poštajil, so byšcže wy šchli a płód pšchinješli a so by wašch płód wostał“, praji Khrystuš šam. Pšchpowjedzenje šjewjenja Šesom Khrysta, Božeho Šyna, je płód, kotryž dyrbimy do cžłowješkich wutrobow štkóčicž, so by pšchezo šašo płodny pšchinješlo.

Ale tež tu šašo štrach hrošny. „Šich wjele budže še mni rjež na tamnym dnju: Knježe, Knježe, njejšmy my w twójim mjenje wěšcžili? njejšmy my w twójim mjenje cžertow won honili? njejšmy my w twójim mjenje wjele štkow ščinili? To šu ludžo, kotrymž njepobrachuje wědomnošč, pšnacže wo Khrystušu, maja cžistu wuczbu a šo štkow šhwala, kotrež šu w mjenje Šesom Khrysta činili, a tola budža šatamani. Wšchitko šu ščinili š wulkim šahorjenjom, ale bjes Khrystušoweho ducha. Šchtož wo jich wěšcženjach płacži: „A hdy bych ja wěšcžicž mohł a wjedžil wšchitke potajnstwa a wšchitko pšnacže; a hdy bych mēł wšchitku wěru, tak so bych horn pšchestajil, a njemēł lubošcže: dha bych nicžo njebył,“ to tež wo jich žyšym žiwjenju płacži. Šim móž šchěščijanštwa pobrachuje: lubošcž, mjeno teho Knjesa je jim jenož žyle šwonkownje móžny šrědk, a wšchitko jenož šwojeje cžěscže dla činja. To š teho jašnje pšnajemy, šchtož šami praja. Pšchezo jenož wo tym rěča, šchtož šu šami wšchitko ščinili, šhwala šo šwojich štkow. Tohodla šudženje Šbóžnika: „Ja waš nihdy njejšym šelnaš; džicže precž wote mnje wšchitzy, wy ššštnizy.“

Tamny štrach, kotryž nam tón Knjes pokaže, je wulki. Čžłowješka wutroba šo rad š tym špokoji, wuczbu šwonkownje pšchwišacž, še Khrystušej šo pšchisnacž. To leži jara šliško w cžaku, kotryž lubuje, wěžny ludžom pšchinješč, ale niž na to hladacž, hacž je wědomnošč prawa, hacž je šhonjenje prawe. Kaž pola tych, kiž mēnja wšchitko wědžecž, tola šhutnošč šameho šwojeho džěla pobrachuje, tak pobrachuje hušto pola šchěščijanow šhutnošč bēdženja, šhonjenja, modlitwy. Šaj wšchitzy, kiž činja štki šchěščijanškeje lubošcže, njemóža prajicž: ta lubošcž Khrystušowa naš š temu pšchihnucži. Kaš někotry čžini šebi š toho cžěscž a pušawš pšchecžiwu štroženju šwědomnja a šuda.

Tehodla šedžbuj na šwoju wutrobu! Našch Šbóžnik nam praji, tak šo můžemy teho štracha hladacž. Šenož čži, kiž Božu wolu čžinja, pšchindu do njejškeho kraleštwa. A hdyž wšchědnje šo próžujesh, šprawnje a šwěru po Božej woli žiwny byčž, mašch ty potom hišcže šhroblošč, na šwoje štki pokašacž a šo powoščacž?

Prošchmy wšchědnje Boha wo nowu wutrobu, kotraž nicžo njewě wo hordej šamoprawdoščzi, ale kotraž prošny: čžin mje šbóžneho, Knježe Šesu, došelž šam pšchěšlabny šym! A temu šahowaj Bóh našche wutroby a pomhaj nam Šesom Khrysta dla! Šamjeň.

Bošaska.

a.

Šłóž: Nēt pšchichol šbóžny džěň šem je zc.

Džat Bohu! njedžela je tu, tak tydžěň nowy šapocžnu. Dženš Bóh mój štworil šwětko je, mój Šbóžnik pšchinješł žiwjenje. Šalelujah!

Džěň tónle je, hdyž Khrystuš je wšchal ša mnje štanyl še šmjercže a wobdaril mje š prawdoščzu, še šbožom, troščtom, šbóžnoščzu. Šalelujah!

Džěň to džě prawje štkóčny je, kiž pošne dawa wješele, hdyž wujednani š Bohom šmy, šo Bože džěcži rělamy. Šalelujah!

Mój Božo, šłowo žiwjenja šdžerž mi a wjedž mje do nješja! Nječ tu šym žiwny w šwjatoščzi a šhwalu cže we wěcžnoščzi! Šalelujah!

Šan Clearius, † 1684; — šeš. M. U.

b.

Po šwojim hłosu.

Rano zahe wotpošłany
přečel mój najlubši rjany,
Jezus Khrystus požadany,
k wšitkim durjam přistupi.

Wotewrěe džě khětre jemu,
nawoženi najlubšemu!
Štańce z loža, prajće k njemu:
„Pój k nam, Knježe Jezuso!“

Wšědnje pola nas chcył wostač,
zleho njepřečela khłostač
tak, zo móhli zbóžnošč dóštač,
— budž naš dobry pastyr šam!

Pas nas krasnje we zahrodže
tu, hdžež twoja noha khodži,
wodž nas k čerstwej žiwej wodže!
Z tobu khodžmy won a nutř!

Šamjeň, haj pod modlitwami
džensa njepóndžemy sami;
Jezus Khrystus póndže z nami,
— to je naše wješele.

Gerhard Štip, † 1882; — zes. Michał Domaška, † 1897.

Annabergski šjěšd ewangeliško-lutherskich towarštwow mlodych holžow.

(Potracžowanje.)

Wutoru rano ¼7 hodžin wujědže wošebity cžah š Annabergškeho dwórnišcžca. Wjazn hacž 600 mlodych holžow a pšchewodžerjow wješesche šo šnim dale š połodnju a wyšche horje do hór. Chzjšchmy na Šichtelberg, najwyšchšchu horu našcheje Šakškeje, 1215 metrow wyšoku.

Bě to rjane ranje a kražny džěň nam šiwasche. Wješešachmy šo, šo bēchmy šo wot wšcheho špocžatka ša tutu dalejšbu rošbudžili. Bě to tež jenož šnadny pjenjes, šchtož ša nju šaplacžichmy, jenož 1,20 hr. Tež w tutym bē to wšchěm wobdžělnikam widomne, šajkich wolóženjom a dobrotow mašja, hdyž šo w šajkich wulkich towarštwach šjednocžēja — ni mo wšchěch tych druhich wažnych wěžow, kotrež šo š tym dozpicž hodža. Pšchemašo šo hišcže pšchezo pola našchich žyršwinizny šmyšlenych šstawow našcheje ewangeliškeje žyršwje tole špššnawa, waži a wužiwa. Můžemy a dyrbimy nawušnyčž wot šatoliškeje žyršwje a niž najpošledny wot tych, kotřž pšchecžiwu žyršwi a nabožinje džěšaju: do žyška dyrbimy šo šestupacž. Wješeli jedžechmy pšches kražnu kražinu, bohátu na rjannych lěšach. Hladajzy džěšche to wyšche a wyšche, pšches horn a došy. Nēšchto wošebite šu tu w Rudnych horach wy-

koje mosty, kóbu najwjetsche a najdlěšche, kiž mamy. Bórsy dnrjbjachmy pschestupicž do druhého cžaha mjeńšcheje železnizy. Tutón potom i nami dale jachlesche. Po někotrych stazijach bu woloženy. Esnadž položa jón wopuscži, so by hižo wot tud pěšči dale pucžowała. My drusy wjesedchmy šo wysche a wysche, doniž w Oberwiesenthalu njewustupichmy.

Tam k prawizy kiwasche Fichtelberg, k lěwizy i Čěštokłowakšceje něšto mało wyschi Keilberg. Někotři i nascheje črjody seřndachu šo do noweje po powjasach jěšdžazeje železnizy a jědžechu w powětsje wižajo horje. My drusy nastajichmy šo pěšči na pucž a stupachmy wysche a wysche. Pščińdžechmy nimo wošebiteho, njech tež niz wošebneho pomnika: šapocžane murje, hromady zyhelow a kamjenjow! Šapocžatk pomnika, kotryž dnrjbjesche wošnamjenjecž šjednocženstwo ludow Němskeje a Awstriskeje! Wón bě nam w małym tak prawje wošnam wobstejnoscžow, kajkež šu!

Bórsy po tym běchmy horjetach. Čži, kotřiž běchu šo wjelli, tam wěšo hižo běchu a tež džěl tnych, kotřiž běchu dalšchi pucž běželi. Wobščěrne rumnosče šo pjelnjachu, poboczne dnrjbjachu šo nam wotewrjecž. Běchmy šo pšchijewili; tuž buchmy derje hospodowani. Wošebite šwješelenje šo nam dosta i tym, šo rudnohórski spěwat a pěšnječ wustupi a nam někotre se šwojich daloko a ščěroko šnatych spěwow pschednješy. Bě nam k woli na poli šwoj pluh štejo wostajil a pšchihwatał, šo by šnajmjeńšcha mału šhwilu mjes nami był, hacžrunje mējachu tam na wyschinach ratarjo čžim nusnišho, dokelž bě jich hewat hižo pšches šymu šaposdžene džělo dołho trajaze desčezowe wjedro bóle šaposdžilo.

Šo šmy tam wjele štow pohladnizow pižali, to drje njetřebam hałle wušběhnyčž. To je hewat tak, to bě i pošnym prawom tu tak, hdyž běchmy na tutej najwyschšchej horje nascheho kraja. Wontach šo roshladowachmy; najwjazy drje jich tež na wěži pobny, šo by šo dale hladało do bliškeje Čěštokłowakšceje a k pošnozy do šakškich dolinow. Šódla hoščenza je tam tež wjedrownja natwarjena, kotrejež wěža tam tohorunja do dala šhladuje.

Štónčnje hromadžachu šo wšchitzy wokolo k. šararja Langi-Annabergškeho, kotryž nam tam na tutej wyschinje džeržesche pošlednju nutrnoscž dželenja. Džak a wješele a šlubjenje, to běchu jeho šłowa, to štejesche w jeho wócžkomaj a w tnych štach wócžkach wokolo njeho, to pjelnjesche nasche wutrobny, tak šo šo pšcheliwachu, šo ščěrlušche k módrym njebješam šlincžachu! —

Š hory dele čžehnjechmy po dalšchim wokolopucžu, kotryž naž nimale hacž k čžěškej mješy dowjedže a pšches hona wjedžesche, kotrež hižo k horje Keilberg šłuschachu. Šchtomy roštu tam hacž na hory horje, ale na wyschinach šu tak nimale wšchěm wješchli wotlemjene. Esněh a wichor to došonjetaj a njecžepitaj, šo šchtomy pšchewyžo šwoje hlowny k njeby šběhaju. Bě to rjany njech tež daloki pucž, tam dele do Oberwiesenthala. Derje a cžaza došč tam dóndžechmy. Šawrótny cžah tam na naž cžakasche. Bórsy šedžachmy wšchitzy w nim. Šako wotjědže, šeschěri naž krotke njewjedro i desčezom. Tola my běchmy wukhowani a dołho njetrajěšche a horze pošonšche šłónčžko wobšwětlešche nam krajinu.

Bě to rjana jěšba do dolinow dele. Běchmy w naschim wosu Lužicženjo i nižinow a i horow, ale pať tež Lipščanšzy tam běchu a Annabergšzy a čžinjachmy tak někotre nowe šnajomstwo. Čžadž njebu nam dołhi. Pšchesche běchmy šako we Annabergu, wokolo 2 hodž.

(Pošracžowanje.)

Zyrkej a štat.

Šakški šejm bě 8. julija šakon pšchijał, kotryž wšchě wyschnoscže, kotrež běchu hacž šem štatnozrykw., šběhnje kaž to hižo w pošlednimaj čžikłomaj pižachmy. 12. julija je šakška zrykwina wyschnoscž wobšamkła, nowu zrykwinu wustawu, kotraž bu hižo 1922 wobšamknjena, šawjescž, a to na 1. oktobra tutoho lěta. Tohodla bu tež i došom poštajene, šo šo šakška šynoda šapocžatk septembra šhromadži, šo by wo tutnych a druhich naležnosčach jednała. Ša štatne wošobny, kotrež i 30. septembrom i zrykwinych došladowarštwow wustupja, — we Lužizy wošebje wokrješny hejtman a zrykwiny radžicžel, w herbškich krajach hamšzy hejtmanojo — pšchewošmje 5 „zrykwinych hamtow“ tuto džělo; ša poštajenje tutnych šo pšchihoty čžinja. Bórsy po 1. oktobru šmějemy tež nowu wólbu do šynody. Šmějemy něk 20 wólbnnych wokrješow; tute wola 60 wotpošłanzow do šynody a to 20 duchownych a 40 lajkow. —

Wošady štaroprusteje zrykwje šberaja njedželu, 1. augusta, šberku, kotraž čže tym pošhacž, kotřiž šu i wulkej wodu ščhodowali. —

Wóžnu wo wěru maja w Indiškej. Tam šu mohamedanszy a šinduludžo do wótreje a šrawneje roškoru wěry dla pšchishli. Šsu tam dlěje hižo njeměry a šběžki. Bě šhwilu měr; něk šu mohamedanszy šako i haru šapocželi; nadpaduju wšy šinduludži a rubja, šo tak wjecžo ša to, šo tucži jim pšchezo šako Wože šlužby i hudžbu a trubjenjom a bubnowanjom mola. Šola tnych jennyh kaž tnych druhich je bylo wjele šranjennyh a tež morwnych. Wyschnoscž je šakročžila, wojazy šu dnrjbjeli do njeměrnikow ššelecž. Dokelž Mohamedanszy bórsy šwoj šwjedžen Moharrem šwjecža a šinduludžo tohorunja šwoje wošebite šwjatocžnosče, šo boja, šo pšchi tym šnowa njeměry wudyrja! —

Šhwal Boža Anješa, moja dušcha!

Šłóš: Šulli Wožo, šhwalbu čži.

Anježe Wožo Zebaoť,
Ty šy nasche wukhowanje,
Ššylna šłaka, twjerdy hród!
Daj nam tvoje žohnowanje,
Tvoja krašnosč wulka je,
Móž a čžescž do wěčnosče!

Pucže tvoje džiwne šu,
Wulle šu wšchě tvoje škutki!
Džiwow wjele čžiniš tu,
Wěčny Anješ šy ty šamlutki!
Wěčna Wóška majestoscž,
Nam šy radošč, wješekoscž!

Dobrota a luboscž šy;
Ty šy dal nam šwoje šłowo,
Luboscž tvoju šhonimy,
Ty nam čžiniš dobre i nowoh'
Šudž a wostań pola naž
Š twojej hnady šóždy cžadž.

Ty ta wěčna luboscž šy!
Anježe, jecžerž nam šwoje šłowo!
Ššy ša wěrnoscž, šwětko ty,
Daj šo narodžicž nam i nowoh',
Tvoje evangelion
Š šwětku dowjedž šwoj lud wšchón.

Šulli Wožo, i wutrobny
Šhwalbu tebi šaspěwamy
Ša wšchě tvoje dobroty,
Š twojej hnady wšchitko mamy,
Ty naž wodžiš, šaštarasch,
Š twojich škutkow šhwalbu masch.

Anježe, šmil šo nad nami,
Ščžin naž šwoj lud, šwoje džěcži,
Wostań i nami wšchitkimi,
Ščkituj naž pšchedšlymwešwěcže.
Ty šy nascha nadžija!
Wjedž naž šbožnje do njebja.

S. W.

Wšchelle i bliska a i daloka.

Še herbškich wošadow. Tydženja wošjewičchmy, šo šmějemy i 1. oktobrom tuteho lěta šchtyri wupróšdnjene šakške městna jenož w Šakškej — w Pruskej šu tež někotre prošdne, njedžiwajo na te, kotrež šu němsko-herbške hišchče a dnrjbjałe byčž šaštarane wot šararja, kotryž wobej rěcži rěcži, ale to nješšy. Našpomnjene wošjewjenje je naštróženje šbudžiko,

dokelž tu doščj herbskich duchownych wjazn njeje, a žmy wšhelake naprašowanja dostali, wošebje tež tohodla, so je Ketlicžanske prěnje farške městno němste wupikane, hacžrunje je jich tam hišcže wjazn Sserbow hacž w někotrych wožadach do zpla dušchow, n. pšch. we Lupoji. Hdže woštanje to Ketlicžanske zyrkwine zastupjerstwo? tak žo prascheja. Hdže woštanje to Sserbska předarška konferenza? A hdže zyrkwina wnjachnosć? Woni wšchitž maja žo tola sa to staracž, so žo tute wožadny tak duchownje zastaraju, kaž to nusne, snajmjeńšcha, so to spytaju, je tak zastaracž. A jene tajke spytanje by žo dyrbjalo stacž i tym, so žo tež Ketlicžanska prěnja fara jako němsto-herbska wupika, kaž je žo to stalo i Michałskej a i Husčžanskej faru. — Smyłki poslednich cžachow žo tu nětk fhlostaja: Wono je žo pšchemalo na to džiwało, wukublacž duchownych, kotšž němstu a herbsku rěč móža, a to je wšhelakich stron. So je nětkle porok pšhecžiwu tym, kotšž žo pšchi tutnych wobštejnoscžach je Sserbow do Němžow pšhecžidluja, cžim wótrishi, to srosumimy. — Tuž, hdž wěžy tajke, žo njech wot wšchěch stron to stanje, šhtož žebi wěž a prawo žada!

S Budnyštskeho zyrkwineho wokrježa. Synoda žo we septemburu seńdže, so by sa džen 1. oktobra nastup noweje zyrkwineje wustawy pšchihotowala. K. primarius Haebler je na wotpocžink šchol a jeho městno w synodze je prošne. Sa septemberske požedjenje ma žo bórny na tuto městno wušwolicž duchowny. Tuta wólba žo pšchihotuje. Tuž njech wšchě zastupjerstwa wola herbskeho duchowneho, kotrehož jim Budnyštska herbsko-němska konferenza namjetuje. — S tutej wólbu nježmē žo smylnje saměnicž powšchitkowna nowowólba, kotraž bórny po 1. oktobru pšchidže. W tutej woli žo w pšcheměnjnych wólbnych wokrježach žyle nowa synoda po nowej wustawje, a to 20 duchownych a 40 laikow. Potom twori n. pšch. Budnyštski a Kamjeńčžanski zyrkwiny wokrjež hromadže jedyn synodalny wólbnny wokrjež, kotryž jenož woli jeneho duchowneho a dweju laikow. Sa tutu wólbu nowowólbu budžeja žo tohorunja bórny pšchihoty čžinicž. Tuž je nusne, wobej wólbe wjedžecž rosdželicž. Tež sa tutu nowowólbu w oktobrje dyrbjaja žo Sserbjo napinacž, snajmjeńšcha jeneho herbskeho zastupjerja do synodny wušwolicž, a niž skomdžicž, žo pola zyrkwineje wnjachnosćže wo to próžowacž, so tuta po tym jej hewat hišcže wotewrjennym pucžu jeneho Sserba do synodny powola. Tuto žadanje njeje žane nowe; wono je jenož nětk na cžachu, to žwoje čžinicž a to pod hežłom: Bohu i cžescži, herbsko-němskim a němsto-herbskim wožadam i wužitku! —

Wježny džen w Nježwacžidle. Wot 2. hacž do 4. julija farške towarstwo sa dobroczelstwo a domišnu žwoju šhadžowanu w Nježwacžidle wotmē. Na powitanškim wječžoru wnjachchi wučer Esłodeńt i Pancžiz sajimawny pšchednosčt wo pocžachach herbskeho a němsteho ludoweho spěwa dzeržesche a Radworska hudžbna Jednota jako pšchiklady i temu kražne herbske spěwy sanježe. Tež katoliski biskop dr. Schreiber bē pšchitomny a žo žłowa na šhromadžišnu jimašche, mjes tym so ewangeližny podarmo zastupjerja evang. zyrkwinskeje wnjachnosćže pytachu. Esobotu dopoždnya a popoždny žo w pšchednosčtach rěčesche wo pěstowanju dobroczelstwa a domišny na wšach, a wječžor žo pod hežłom: „Nascha wjež“ ludowe sabawjenje wotmē, na kotrymž kantor Kalich wo naschej wježnej domišnje rěčesche a šchulste džecži pod nawjedowanjom wučerja Lorenza němste a herbske spěwy saspěwachu. Mjedželu bē potom sa Nježwacžidlo prawy wježny džen. Eswojedžeński předar bē farar Domascha

i Budestez, kiž žo hoščžow a wožadnych woprašcha: Esym dha ja žwojeho bratra wajchať? a wo tym rěčesche, so ma a kať ma to kóždy w nětcžišchim cžachu byčž. Mjes wobemaj Božimaj žlužbomaj žo wopomnjecže sa tych i wožadny, kiž žu we wójnje padnyli, dzeržesche, na kotrymž wožadny farar Kapler napomina, so mamy tež my kať tamni rježojo žwojej ruzny i pluhej položicž, nježmēmny žo nasady wohladacž, ale w naschim džetlu sa nasch lud a naschu domišnu doprědka hičž. Popoždny bē žwojedžeński cžach, kiž bē žusny wopntowarjow po tnyžach pšchiwjedł a w kotrymž žo tež herbske drašty pokasowachu. Na tuzny žo młodži a stari swježelachu, wječžor žo hišcže krotka žwojatocžnosć w parku wotdžerži, mjes tym so bēchu na knježim hoščženzu sa wopntowarjow reje. Rjany wohnoštroj wšchitko skoncži. Esrjedu žo młodžina sa wicže i piwom a kolbaskami woschewi a žobotu bēchu sa nju hišcže ras reje.

S Kluscha. Mjedželu žo w naschim Božim domje, kotrehož woltať a dupa bēšchaj i kwětkami kražnje wudebjenaj, šapokasanje nascheho noweho knješa fararja Jana Jurja Kšichžana sta. Na němstej Božej žlužbje we 8 hodž. žo cžach wožadnych zastupjerjow i mjenowanym w pšchewodže k. tajneho zyrkw. rady Rosenkranza i Budnyščina a fararja Mikela i Malešchez jako pomozneho duchowneho pod žwojatocžnymi synkami wšchěch swonow a byrglow do zyrkwie i woliarnišcžju poda. K. tajny zyrkw. rada žwoje šapokasanske žłowo na jap. št. 8, 39 šakoži: „Wón po žwojej dróšny wježeloscžju cžehnjesche“, na wježele domojwrocženje noweho fararja i Němžow do domišny a kražny poklad žwojateho pižma, we wobemaj rěčžomaj, i kotrymajž pšchihadža, pokasuju. Wot pomoznika žo woltačnja Boža žlužba na wobemaj kemschenjomaj wobštara a žo šapokasomneho žiwjenjobēh wucžita, i kotrehož bēšche žkšchecž, so je tuton i burškeho statoka w Hodžiju wuhadžazy 1904 w Budestezach jako pomozny duchowny žwojecžišnu dostawšchi, potom tam a dale w Kotežach a napoždł 10 lēt w Dohna nad Lobjom farstwo zastarať. W herbskim kemschenju k. fararja k. farar Mikela i hežłom: „Stara japoschtolška hnada a Boži mēr (po Rom. 1, 7) wostať tež w nowym šastojństwie“, šhromadžennym wožadnym pšchedštaji a jich dobroprošchenju porucži. K. farar Kšichžan žwoje nastupne předowanje na Rom. 15, 29, 30 šakoži se šacžucžapokny, šahorjennymi žłowami rozkoži, žo sa wšcho dobre, šhtož je pšchi šastupjenju do wožadny dostal, džažuju, kať pšchinje že pokne žohnowanje ewangelija, tež sa mašch cžach trēbne, a w uprožny žwērne požłuchanje a šwólmiwe dobroprošchenje. Młodžina pod wobženjom k. kantora a wnjachcheho wučerja Santuša na wobemaj kemschenjomaj pošbēhowazy spēw: „Pastyr je Bóh“ pšchednježe; tež žo na přenim šapšchijaze largo wot Händela wot k. wučerjow i byrglemi a hušłomaj poškicži. Nječ žo šacžihcž žwojateho škutka naschej wožadze prawje dołho živy šdžerži a snajmjo njeboh požohnowaneho duchowneho Kühna w Kluschu, žobupšcheložerja žwojateho pižma do herbskeje rěčže, tež na naschim wyžokocžescžennym lubym nowym fararju pšchekražni, na kotrehož pomniku w kapalni napikane šteji, kaž žo na herbskim postrowjenju naspomni: „Wón je a woštanje živy, tonle žwērny Boži muž. Sa wšchěch jeho wopomnjecže w žohnowanju woštanje.“

Šistowanje: M. w R. sa 9. po žwj. Trojizny. — R. we L. sa 10. po žwj. Tr. — S. w P. sa 11. po žwj. Tr. —

Samokwity redaktor farar Wyrzacž w Rožacžizach.